

ΕΤΕΡΑ ΓΝΩΜΗ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐκθέσεως διαφορίων γνώμων περὶ τῆς ἐπικρατούσης παρ' ἡμῖν ἐγκληματικότητος ὑπόρχει ἐλπίς νὰ ληφθῶσι τέλος πάντων συντελεστικά τινὰ μέτρα, ἐξακολουθοῦμεν δημοσιεύοντες ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» τὰ περὶ τοῦ θέματος ἐκάστοτε ἐπιστελλόμενα παρ' ἀνθρώπων πλείστην πείραν ἐχόντων τῶν τοῦ τόπου καὶ εἰς αὐτὴν τὴν γνώμην πολλὴν σπουδαιότητα ἀποδίδομεν. Ἰδοὺ τί γράφει ἡμῖν φίλος τις ἐκ Πάφου περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Θὰ ἠκούσατε βεβαίως τοὺς ἄθλους τῆς ἀστυνομίας μας, ἥτις ἀπεγοήτευσεν πολλοὺς ἔνεκεν τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐνόμισεν ἀρμόδια νὰ μεταχειρισθῇ κατὰ τῶν φυγοποιῶν καὶ ληστῶν. Εἶναι ἀληθές ὅτι πολλάκις ἐγένοντο παράπονα καὶ δι' ἀναφορῶν καὶ προφορικῶς διὰ τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν, ἥτις μαστίζει ἰδίᾳ τὴν ἐπαρχίαν τῆς Πάφου ἔνεκα τῆς ὑπὸ τῶν κλεπτῶν καὶ ληστῶν τρομοκρατίας καὶ παρακλήσεις συγχρόνως ἐξεφράσθησαν ὥπως μεριμνήσῃ ἐπιμελέστερον ἢ Κυβέρνησις καὶ ἐξεύρῃ κατάλληλα μέτρα

πρὸς περιστολὴν τῶν κακῶν, οὐδέποτε ὅμως ἐπῆλθεν εἰς τὴν ἰδέαν μας ὅτι τὰ αὐστηρὰ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα θὰ ἦσαν ἐναντίον ἄλλων, ἐντελῶς ἰσως ἀθῶων, καὶ οὐχὶ κατὰ τῶν ληστῶν καὶ φυγοποιῶν. Οὐδεὶς ἐξαντάζετο ὅτι θὰ ἰδῇ συφομένους πολλοὺς εἰς τὴν φυλακὴν μὲ χεῖροπέδας, ἐν οἷς καὶ γέγοντα Ἱερῆα, ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἐδώκαν αἶμα τῷ φυγοποιῶ Γαλλούρη, καὶ τοῦτο νὰ διακηρύττῃται ὡς αὐστηρὸν κατὰ τῶν κακούργων μέτρον. Ὑποθετομεν ὅτι ὁ ἐκδωσάς τὰνταλματὰ συλληψέως θὰ ἐβασίσθη ἐπὶ νομικοῦ ἐδαφίου, οἱ πλείστοι ὅμως ἀγνοοῦσι τὸν δρασκόντειον τοῦτον νόμον καὶ ὥς εἰς ἢ Κυβέρνησις νὰ καταστήτῃ γνωστὸν τὸν νόμον τοῦτον, ἂν τοιοῦτος ὑπάρχῃ, καὶ ἀκολουθῶς νὰ τιμωρῇ τοὺς παραβάτας. Τὰ ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ

Γεωμία
Σχολήματα
Πάφου ✓
Αστυνομία
Απ. Γαλλούρης
Συντάκται
Νικητῶν
Νόμος

ποινικῶν κώδικι σχετικῶς ἀρθρα ἀπὸ 117—122 οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρουσιν. Ὑπὲρ τοῦ Ἱερῆως ἰδίως ἐγένοντο παραττάσεις πρὸς τε τὸν Διοικητὴν καὶ τὸν Ἀστυνομόν, ἀλλ' ἡ ἀπάντησις των ἦτο, ὅτι τὰ γινόμενα εἶναι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου καὶ οὐδ' ἴς δικαιούται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰς πράξεις αὐτοῦ. Ἄρα γε νομίζει ἡ Κυβέρνησις ὅτι οἱ κάτοικοι θέλουν νὰ ὑποφέρωσι τόσα χόριν τῆς ἐλευθερίας ἑνὸς κακούργου; Ἄρα γε νομίζει ὅτι εἶναι εὐκολον ν' ἀρνηθῇ τις πρὸς κακούργον ἄρτον ἢ ἄλλην τινὸς ἀπαίτησίν του; Δὲν φαίνεται ἀκατανόητον ὅταν τιμωρῶνται οἱ κάσχοντες ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ διότι ἐφοβήθησαν; Καὶ τί δύναται νὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ, ὅταν σερωσι παραδείγματα ὅτι, ὅταν οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἀστυνομίας πρόκειται νὰ μείνωσιν ἐν τοῖς χωρίοις εἰς οἰκίαν τινὰ, ἐξετάζουσι πρῶτον αἱ θύραι καὶ τὰ παράθυρα ἔχουσιν ἰσχυροὺς μοχλοὺς; ὁρῶν ὅτι καὶ αὐτοὶ δειλιῶσιν ἴσως τοῦλάχιστον μὲ τοὺς ἄλλους.

Ἡ Κυβέρνησις ἀντὶ νὰ τιμωρῇ ἐκείνους, οἵτινες ἄκοντες ποιῶσι τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σχηματίσῃ ἐπὶ ὁδῶν πληρωμὴ μυστικῆν ἀστυνομίαν, διορίζουσα ἕνα εἰς ἕκαστον χωρίον ἐκ τῶν κατόικων τοῦ ἰδίου χωρίου, οὐχὶ βεβαίως ἵνα ἀκούσῃ καταγγελίας κατ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι

θελὸν δεχθῇ ἕνα φυγόπρινον εἰς τὴν οἰκίαν των καὶ νὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς, διότι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸν σκοπὸν ἀλλ' ἐν σιγῇ νὰ δείξῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ βλέπῃ τὸν κακούργον εἰσερχόμενον εἰς τὰς οἰκίας. Ἄν ὑποπτευθῇ ὅτι οἱ φυγάδες ἐν Κύπρῳ εἶχον τὴν ἀρχὴν νὰ μὴ καταλύουν ὑπὸ στέγην, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐθεώρει τοῦτο ὡς τὸ μόνον αἴτιον τοῦ νὰ μὴ συλλαμβάνωνται. Τοῦτον ὑπάρχοντος, ἡ Κυβέρνησις τιμωρεῖ τοὺς δεχομένους (ἐξ ἀνάγκης βεβαίως) αὐτοὺς, φρονούσα ἴσως ὅτι, ὅταν δὲν γείνωσιν ὑπὸ ἄλλην στέγην δεκτοί, τότε θὰ καταφύγωσιν ὑπὸ τὴν στέγην τῶν φύλακων! Οὐδὲν τούτου, νομίζω, ματαιότερον.

Ἡ ἰδέα τοῦ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ἀλεμνησοῦ καὶ Πάφου εἶναι πολὺ ἀσπαστὴ παρὰ τῇ Κυβερνήσει καὶ ὁλονέν προσπαθεῖ νὰ πείσῃ πάντας ὅτι ἐστὶ καλὸν μέτρον. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ τοῦλάχιστον φρονῶ ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου οἱ μὲν φιλήσυχοι θὰ χάσῃσι τὰ μόνον μέσα τῆς ἀμύνης ἐν ἀνάγκῃ, οἱ δὲ κακοῦργοι, οἱ δυνάμενοι πολυρόπως νὰ πρρηθεύωνται ὅπλα, θὰ διαμαρτύρωνται διὰ πᾶσαν κατηγορίαν φόνου, ὅτι ὡς ἀοπλοι δὲν ἐπρεπε καὶ νὰ ὑποπτεύωνται ὡς τοιοῦτοι.

Σ. Σ.Α. Εἶναι ἀληθές ὅτι τὴν μεγαλειτέραν εὐθύνην τῆς αὐξήσεως τῆς παρ' ἡμῶν ἐγκληματικότητος ὑπέχει ἡ ἐλλεινότης τῆς ἀστυνομίας· πρέπει ὁμῶς νὰ ἀνολογηθῇ εἰλικρινῶς ὅτι καὶ οἱ κἀταίκοι οὐχὶ ὀλίγον πταίουσιν εἰς τοῦτο. Εἶναι βέβαιον ὅτι πολλοὶ παρ' ἐχούτιν θυλὸν καὶ καταφυγὴν εἰς κακοῦργους ἐκ φόβου πρὸς αὐτοὺς μᾶλλον ἢ ἐκ συμπαιθείας, ἀλλ' ὑπάρχουσι πλείστοι ἐκ μογθηροῦ συμφέροντος ἀγόμενοι, οἵτινες καίπερ ζῶντες μεταξὺ τῶν κοινωνιῶν καὶ ὡς τίμιοι περνώντες, διάκεινται οὐχ ἥττον ἐν στεναῖς σχέσεσι μετὰ φυγοδικῶν καὶ φυγοποιῶν καὶ περιθάλπουσιν αὐτοὺς, ὑπερηφανευόμενοι καὶ γαυριῶντες ἐπὶ τῇ φιλίᾳ των, ἣν ἐπισείουσιν ὡς φόβητρον πρὸς τοὺς ἐχθροὺς των, θέλοντες οὕτω νὰ φαίνωνται ἰσχυροὶ ὡς ἀντλοῦντες τὴν ἰσχὺν των ἐκ τῆς πρὸς τοὺς κακοῦργους φιλίας. Κατὰ τῶν τοιούτων ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ φανῇ ἀμείλικτος. Τὸ 4 άρθρον § 1 τοῦ «περὶ συνενόχων νόμου τοῦ 1888» λέγει τὰ ἐξῆς περὶ τῶν τοιούτων. «Συνέννοχος μετὰ τὴν τοῦ ἐγκλήματος διάπραξιν εἶναι, πᾶς ὅστις (μὴ ὢν ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ, ὁ υἱός, ἡ θυγάτηρ ἢ ἕτερος ἐκ τῆς εὐθείας γραμμῆς συγγενῆς, ἢ ὁ ἀδελφός ἢ ἡ ἀδελφή, ὁ σύζυγος ἢ ἡ συμβία τοῦ ἐγκληματίου) γινώσκων τὴν ὑπὸ ἐτέρου προσώπου διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος, δέχεται, ὑποστηρίζει, ἐυκολύ-

νει ἢ βοηθεῖ τοῦτο, ὅπως κωλυθῇ ἡ διὰ
τὸ ἐγκλημα τοῦ συλληφέντος ἡ ἀνέκρισις
αὐτοῦ ἢ ὅπως ἐμποδισθῇ ἡ τιμωρία
εἰς ἣν ὁ καταδικάζεται συνεπίη του-
του.» Κατὰ τῶν τοιούτων δὲ θεωρου-
μένων συνενόχων τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐ-
τοῦ νόμου ἐπιβάλλει τὰς ἐξῆς ποινάς:
«Ἐάν τὸ ἐγκλημα τὸ διαπραχθὲν ὑπὸ
τοῦ προσώπου τοῦ γεννημένου δεκτοῦ,
ὑποστηρίχθῃ, ἐυκολυνθῇ ἢ βο-
ηθῇ, ὡς προεῖρηται, καταδικάζεται
τὸν αὐτουργόν, ἀποδειγθείσης τῆς ἐνο-
χῆς του, εἰς θάνατον ἢ ἀναγκαστικά
ἔργα. τὸ πρόσωπον, ὑφ' οὗ ἐγένετο δε-
κτὸν, ὑπεστηρίχθῃ, ἐυκολυνθῇ ἢ ἐβο-

ηθῇ, ὑπόκειται εἰς φυλάκισιν μὴ μα-
κροτέραν τῶν δύο ἐτῶν. Ἐάν τοιοῦτον
ἐγκλημα καταδικάζει τὸν αὐτουργόν,
ἀποδειγθείσης τῆς ἐνοχῆς του, εἰς φυ-
λάκισιν, τὸ πρόσωπον, ὑφ' οὗ ἐγένετο
δεκτὸς, ὑπεστηρίχθῃ, ἐυκολυνθῇ ἢ ἐβο-
ηθῇ, ὑπόκειται εἰς φυλάκισιν μὴ ὑ-
περβαίνουσιν τὸ ἐν ἡμισυ τῆς περιό-
δου τῆς φυλάκισεως, εἰς ἣν ὁ τοιοῦτος
αὐτουργός ὑπόκειται διὰ τὸ ἐγκλημα
του.»